

Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes) paatalte de Udtryk, som den ærede Ordfører havde anvendt om Kommissionens Medlemmer og med fuldeste Jøie. Den ærede Ordfører udtalte nemlig om Kommissionen, at de Resultater, hvortil den var kommen, vare den paa Forhaand angivne og befalede, det vil sige, at Kommissionen var i Forveien befalet at fremkomme med visse Resultater. Nu har den ærede Ordfører udtalt, at han ikke mente nogen Fornærmelse mod Kommissionens Medlemmer. Ja, naar den ærede Ordfører siger, at han ikke har ment nogen Fornærmelse, er dette naturligvis Tilfældet, men saa er det udtalt paa en ganske usædvanlig Maade. Men nu siger den ærede Ordfører til Gjengjæld, at det var Kommissioriet, der havde paabudt Kommissionen at fremkomme med saadanne Resultater; det kan jeg paa ingen Maade forstaa, og jeg anmoder den ærede Ordfører om at angive, hvortil han siger. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse den Del af Kommissioriet, som der muligvis kan være Tale om (Ordføreren: Det staar i Betænkningen). Ja, naar det er citeret i Betænkningen, behøver jeg ikke at læse det, men saa er det mig ikke muligt at se, hvad den ærede Ordfører mener med, at Kommissioriet skulde være affattet saaledes, at der kun kunde komme forud befalede Resultater ud af det. Naar den ærede Ordfører udtaler, at han har fortalt sig, er det en anden Sag, saa er Sagen dermed afgjort, men naar han efter at have udtalt, at han ikke vil fornærme Kommissionens Medlemmer, siger, at Skylden ligger i Kommissioriet, bliver det en Fornærmelse mod mig, at jeg skulde have forjagt at befale selvstændige Mænd at fremkomme med Anstuelser, som jeg paa Forhaand vilde have. Det er det, den ærede Ordfører har sagt (Afbrudelse)... Ja er det ikke ment saaledes, saa er det en anden Sag, men saa er det overordentlig urimeligt, at den ærede Ordfører har udtalt sig, som han har gjort.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes) imødegik i sit Foredrag de fleste af de Indvendinger, som den ærede Ordfører var kommen med lige overfor de Dphsninger, som forekom i Kommissionens Betænkning, hvilke Ordføreren mente skulde stadfæste, hvad Flertallet i Sjøer havde udtalt. Efter hvad der saaledes er fremkommen fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, tror jeg blot at burde tilføie et Par supplerende Ord, da det ikke forekommer mig, at de fleste af den ærede Ordførers Modbemærkninger havde nogen Bægt. Det er vanskeligt for mig at

forstaa, hvorfor den ærede Ordfører er saa stærkt afficeret af, at der ingen Søofficerer var i denne Kommission, det er, ligesom han mente, at jeg skulde have særlig Frygt for at sætte Søofficerer ind i en saadan Kommission. Jeg forstaaer det virkelig ikke, og jeg har udtalt allerede tidligere, at jeg ikke saa nogenjomhelst Grund til at have Søofficerer til de Spørgsmaal. Alle Dphsninger i saa Henseende havde jeg fuldstændig i Ministeriet, og jeg gjentager, at med Hensyn til Competencen, navnlig af den Artilleriofficer, som har været Forchef i min Tid, nærer jeg ingenjomhelst Tvivl. Nu mente det ærede Medlem imidlertid, at det var af Søofficerer, man maatte søge Kundskab om, hvad Skibe kunne udholde i Henseende til at skyde med svære Kanoner under stor Elevation. Det er et Spørgsmaal, som naturligvis er af overordentlig stor Vigtighed for Skibsstruktører og Søartillerister, men tillige et Spørgsmaal, som man i ethvert Fald her-tillands ikke veed overordentlig Meget om, saa jeg tror i saa Henseende ikke, at man havde tilført Kommissionen nogen virkelig større Sagkundskab, ved at en Søofficer var bleven Medlem. Der er en ganske overordentlig stor Forsigtighed i alle Mariner i Henseende til vedvarende at skyde under høie Elevationer med meget svære Kanoner, idet det jo selvfølgelig har en overordentlig stor Indvirkning paa Skibene. Det kan man jo sige sig selv, at naar man skyder med Projektiler, der veie indtil 2,000 Pund, og benytter Krudtladninger paa 5—6—700 Pund, at da akkurat det samme Stød, der gives Projektilet opefter, gives Kanonen til den anden Side, og under den høie Elevation bliver det ganske overordentlig store Anstrængelser for Skibet, ikke blot med en saa stor Kanon, men med langt mindre. Det vilde ogsaa være en overordentlig stor Anstrængelse for Skibene at skyde med de Kanoner, vi have paa Søforterne, med den Maximum-elevation, de kunne skyde med, nemlig 18° Elevation, hvorved man naaer 16,000 Alen. Jeg tvivler paa, at et Skib længe vilde kunne udholde en saadan Skydning. — I Forbindelse med sin Omtale af Søforterne beklagede den ærede Ordfører i sit Foredrag i Gaar paa en vis Maade, at Fortet var flyttet fra Maglebylille og Nordpaa, idet Dragør Havn nu ikke længer vilde være beskyttet ved pantserbrydende Skjts. Jeg har ikke den ringeste Forestilling om, hvad pantserbrydende Skjts og Dragør Havn skulde have med hinanden at gjøre. I Dragør Havn er der 6 Fod Vand, og det er derfor ikke nogen Fare for, at noget Pantser-skib skulde løbe ind i den. Desuden vil Dragør